

Intervju med elever

I den norska tidskriften Tangenten har det i flera år funnits en stafett där lärare har blivit intervjuade om sin matematikundervisning. Nu har den ersatts av en stafett där lärare pratar med förskolebarn och elever för att få veta vad de tänker om matematik och matematikundervisning.

En fin sommardag strax innan lovet får jag, Renate Jensen, följa med till klass 2B (motsvarande första klass i Sverige) i Liland skole i Bergen. Där är 19 elever redo för en lektion där innehållet är organiserat i stationer. Läraren Ingrid Elisabeth Børve förklarar målet med lektionen och vad de ska jobba med på de olika stationerna, och eleverna fördelar sig i grupper. Detta är en arbetsform eleverna tydligen är vana vid och de hittar det material som de behöver.

Målet är att kunna använda flera strategier i arbete med subtraktion och varje station har därför olika sätt att närma sig temat. Jag och Ingrid Elisabeth sätter oss vid den lärarstyrda stationen tillsammans med fyra grabbar (Emil, Luka, Mathias och Solan) som är tydligt begeistrade i de små whiteboardtavlor som de ska använda i arbetet.

"Vi ska jobba med tavlorna", säger Emil och hittar en tuschpenna.

"Gillar du det?" frågar Ingrid Elisabeth.

"Åh, ja det är riktigt kul, och mycket lättare än när vi arbetar i boken. Det är mer plats för uträkningarna och så kan jag bestämma hur det ska vara."

Grabbarna får den första uppgiften: $85 - 17$. Luka är snabbt igång med att rita en tom tallinje, men de andra tre behöver lite mer tid. Ingrid Elisabeth väntar lite och så ritar hon en tom tallinje på en större tavla som alla kan se. När grabbarna uppmärksammar att jag fotograferar deras tavlor är alla snabba med att både rita tallinjen och skriva namn.

"Var vill ni börja?" frågar Ingrid Elisabeth.

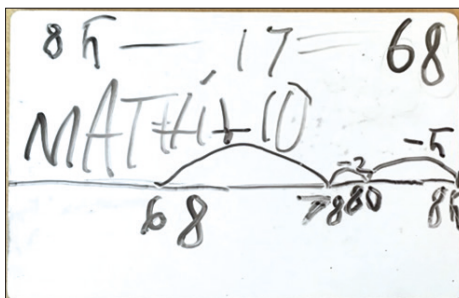
"Där", kommer det från alla grabbarna, och de pekar mot dörren i vars riktning slutet på frökens uppritade tallinje finns. De skriver först uppgiften och sedan 85 till höger på den tomma tallinjen.

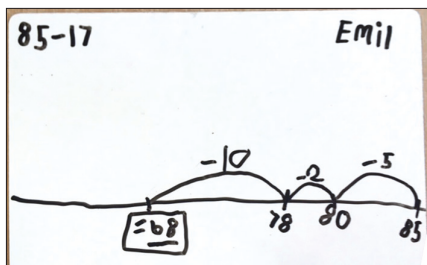
Nu är det Mathias som tar ordet.

"Detta är egentligen ganska lätt, för jag räknar väldigt mycket hemma", säger han.

"Hur har du valt att hoppa?" frågar Ingrid Elisabeth.

Mathias förklarar att det bästa är att först hoppa med fem för då blir det en hel tia och det är bra. Sen hoppar han med två och sen med tio. Han visar sin tavla och säger att han är helt säker på att det blir 68 .

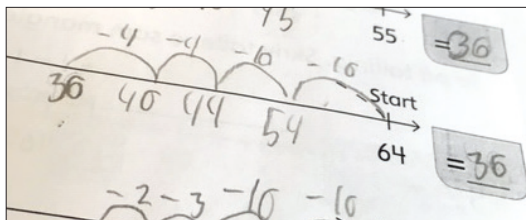




Emil instämmer, han har tänkt på samma sätt.

Luka tar ordet och säger att det också är klokt att hoppa med tio först för det är det största hoppet. Han fortsätter och förklarar att när det är minus 17 är det bara ett tiohopp, ett femhopp och så två etthopp. Han avslutar med att det blir 68 oavsett hur man hoppar, så länge hoppen blir 17 tillsammans.

Eleverna får nu ett arbetsblad med fler uppgifter, börjar med dem, men säger att det är mycket bättre att jobba på de små tavlorna. En av uppgifterna på det utdelade pappret är $64-28$, och Solan startar med två tiohopp och säger att nu är det 44 igen. Därefter hoppar han med fyra och menar att svaret är 40. Ingrid Elisabeth väntar lite, Solan tittar på henne, tänker och säger att han har glömt fyra. Det blir inte 40, utan 36. Ingrid Elisabeth bekräftar och han är uppenbart stolt över att ha upptäckt detta själv.



De fyra grabbarna visar att de gillar att någon lyssnar på dem och att de inte tänker att de måste säga detsamma som den förste som förklarar. De sätter igång utan att tänka på var de ska sluta på tallinjen, men när de inte räknar helt rätt, upptäcker de ändå det själva.

Efter en sida med uppgifter finns inte fokus längre, och det passar bra att byta station. De fyra vill gärna att jag följer med dem till nästa station.

"Där ska vi arbeta med räknepyramider", säger Luka.

Jag frågar om de har spelat detta tidigare, och de är snabba med att svara att det inte är något spel. Spel är t.ex. Yatzy eller Fia, och spel har tärningar. Det är viktigt. Vi hittar en räknepyramid (triangulära kort där utsagor och svar ska paras samman) och ett räknesnöre (kulor trädde på band, tio och tio i två olika färger) som vi kan använda om vi skulle behöva det, men nu är grabbarna inte lika koncentrerade. Det stundande sommarlovet och Mathias nya träningsklocka är mer spännande – och den har många tal och kan räkna riktigt bra menar de. Jag frågar vad de menar med att klockan kan räkna och det har de många tankar om. De pratar om puls, antal steg, kilometer och tid. Och vad som är det största talet som finns – för så många steg vill de gärna gå i sommar.



Vi tycker detta är en trevlig idé som Nämnaren gärna vill ta efter. Kan du tänka dig att intervjua en eller ett par av dina elever om hur de ser på matematikämnet?

Hör av dig till
Lena.Nilsson@ncm.gu.se eller Cecilia.Kilhamn@ncm.gu.se